

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel,

[...]
Mijnheer de Minister,

[...]

Ter zitting van 2 februari 2006 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die tegen de MIVB door een Franstalige abonnee werd ingediend wegens de volgende feiten:

- hij ontving van de maatschappij een Franstalig betalingsbewijs waarop echter een eentalig Nederlandse stempel voorkomt;
- de brief die de dienst Betwiste Zaken van de maatschappij hem op naam bezorgde, was tweetalig, terwijl deze dienst zijn taalaanhorigheid diende te kennen.

Ter staving van zijn klacht voegde de klager er een afschrift van de betwiste documenten bij.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT hebt u het volgende geantwoord.

Wat het betalingsbewijs betreft: "... Zo de klager heeft gevraagd de verrichting af te handelen in het Frans, dan moesten de uit te reiken documenten verplicht in de taal van de aanvrager worden gesteld... In het voorliggende geval werd het betalingsbewijs aan een Franstalige klant in het Frans uitgereikt, wat dus geen overtreding is. De stempel die door de bediende van het agentschap in het Nederlands op het document werd aangebracht, wijst op een gebrek aan oplettendheid van zijnentwege. Om dat soort vergissingen te vermijden, heb ik de leiding van de MIVB gevraagd het personeel van de agentschappen te herinneren aan de onderrichtingen inzake gebruik van de talen..."

Wat de brief op naam betreft: "... Blijkens inlichtingen die bij de MIVB werden ingewonnen, gaat het om een typebrief die aan betrokkene werd gericht met het oog op het verkrijgen van diens getuigenis omtrent een ongeval waarbij een voertuig van de MIVB was betrokken. In zijn verslag van het ongeval, vermeldde de trambestuurder het adres van de getuige in het Frans, wat niet noodzakelijk de taal van de persoon hoeft te weerspiegelen. Het gebeurt immers dat tweetaligen hun adres in een andere taal dan hun moedertaal vermelden omdat zij voortgaan op de taal van de MIVB-bediende. De beheerder van het dossier achtte het dan ook voorzichtig de klager een tweetalig document toe te sturen, aangezien hij in Brussel woont.

Het document werd door de getuige overigens volledig ingevuld en ondertekend teruggestuurd. Anderdeels, is de taalaanhorigheid van betrokkene weliswaar bekend voor de commerciële dienst van de MIVB, maar de elementen van het bestand zijn vertrouwelijk en het personeel van de dienst Betwiste Zaken heeft er derhalve enkel toegang toe binnen het wettelijke kader van de bescherming van het privé-leven...."

*

* *

Het uitreiken, door de MIVB, van een document aan een particulier, is een betrekking met deze laatste, als bedoeld door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juli 1980 houdende diverse institutionele hervormingen, dat met name verwijst naar artikel 19 van de SWT, gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in hun betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Wat het betalingsbewijs betreft

Het document werd aan de betrokkene wel degelijk uitgereikt in de door hem gebruikte taal.

Doordat de klacht echter meer bepaald gaat over de Nederlandstalige stempel die op het stuk voorkomt, moet eraan worden herinnerd dat, volgens de vaste rechtspraak van de VCT, alle vermeldingen op een document daarvan integrerend deel van uitmaken en derhalve in dezelfde taal dienen te worden gesteld.

De stempel die op het betalingsbewijs werd afgedrukt had Franstalig moeten zijn en de VCT acht de klacht derhalve, op dit punt, met eenparigheid van stemmen mits twee onthoudingen van leden van de Nederlandse afdeling, ontvankelijk en gegrond.

Wat de brief op naam betreft

Ingeval de taalaanhörigheid van de geadresseerde de dienst niet bekend is op het ogenblik dat het document wordt opgestuurd, geldt het vermoeden *juris tantum* dat taal van de betrokkene die is van het gebied waarin hij woont.

In het voorliggende geval had de klager zijn coördinaten in het Frans vermeld met het oog op het opmaken van het verslag van het ongeval waarvan hij getuige was geweest.

Conform de vaste rechtspraak van de VCT kan met de taal waarin de coördinaten van de klager zijn gesteld, worden volstaan om een vermoeden van taalaanhörigheid te scheppen.

Bijgevolg had de dienst Betwiste Zaken van de MIVB de klager een Franstalig document moeten toesturen en acht de VCT de klacht, met eenparigheid van stemmen mits twee onthoudingen van leden van de Nederlandse afdeling, ook op dit punt, ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS